

Sygn. akt II CSK 485/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku T. L. i I. L.

przy uczestnictwie Miasta P.

o zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 marca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Okręgowego w P.

z dnia 9 kwietnia 2013 r., sygn. akt XV Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie o zasiedzenie skarżący uczestnik postępowania podniósł, że skarga jest oczywiście uzasadniona, ponieważ Sąd Okręgowy badał istnienie dobrej wiary wyłącznie w chwili wejścia w posiadanie nieruchomości, a nie w toku posiadania *ad usucapionem*. Nie przemawia to jednak za przyjęciem skargi do rozpoznania, skarżący nie dostrzega bowiem, że prawo polskie w art. 172 k.c. przyjęło zasadę *mala fides superveniens non nocet*. Liczy się więc kwestia dobrej albo złej wiary wyłącznie w chwili wejścia w posiadanie nieruchomości. W konsekwencji stanowiska przyjętego przez Sąd Okręgowy co do oceny dobrej albo złej wiary posiadaczy nie można uznać za oczywiście nieprawidłowe.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

[aw]

es